

▷ Dékány Dávid

másnap

*jobb zsebemet az aprópénz csörgése,
a balt a lemerült telefonom csendje húzta,
reggel, egy fesztivál másnapján
így rohantam át a városon,
ahol nincsenek utcanévtáblák, csak házsámok,
és egy fülkét kerestem,
hogymondjam,
amit, mióta ismerlek, már mindig késő volt elmondani.*

hogymengem is át akartak szoktatni
a balkezességről,
és hogy nekem ugyanaz a vércsoportom,
mint annak a nőnek,
aki gyufásdobozba gyűjti a rajpszögeket
a fákra tűzött apróhirdetésekről,
és hogy mikor eljöttem otthonról,
én is egy bank előterében,
az automata mellett aludtam,
és hogy még mindig megállok én is,
és megnézem a repülőket az égen,
és hogy akkor éjjel én fújtam graffitit
a vakolatlan tűzfalra a házatok mögött.

hogymannak a tizenéves prostituált fiúnak,
akit egyszer rendszámtáblával a kezében
láttunk az út szélén sétálni,
a bátyja osztálytársam volt.
nyolc-kilenc évesek lehettünk,
amikor ő az intenzíven feküdt,
én pedig csak a nála maradt játékaim miatt aggódtam.

hogymegyszer elloptam egy röntgenképedet,
és egy kórházkerti padon, a naplemente fényében
végignéztem, amit a nevelőapádról meséltél.

és végre megkérdeztem volna azt,
amit a billentyűzet alatt összegyűlt morzsák miatt
eddig csak kijelentő módban tudtam leírni.

*aztán kiderült, hogy téves.
hogymrosszul emlékeztem a számodra.
vagy talán a név még egyezett is.
talán csak rád emlékeztem rosszul.*

Varga Éva
Kétszáz ajtó, 2011
(részlet)